

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (szósta izba)

z dnia 10 marca 2021 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rolna – Płatności bezpośrednie – Rozporządzenie (UE) nr 1307/2013 – Artykuł 24 – Młody rolnik, który otrzymał pierwszy przydział uprawnień do płatności – Artykuł 30 ust. 6 – Rozporządzenie delegowane (UE) nr 639/2014 – Artykuł 28 ust. 2 – Dodatkowe przyznanie uprawnień do płatności z rezerwy krajowej

W sprawie C-365/19

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Verwaltungsgericht Schwerin (sąd administracyjny w Schwerinie, Niemcy) postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2019 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 8 maja 2019 r., w postępowaniu:

FD

przeciwko

Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg,

TRYBUNAŁ (szósta izba),

w składzie: L. Bay Larsen (sprawozdawca), prezes izby, M. Safjan i N. Jääskinen, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Pikamäe,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

- w imieniu FD – R. Krüger, Rechtsanwalt,
- w imieniu rządu niemieckiego – D. Klebs oraz J. Möller, w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej – B. Hofstätter oraz A. Sauka, w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: niemiecki.

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 30 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. 2013, L 347, s. 608; sprostowanie Dz.U. 2016, L 130, s. 23) oraz art. 28 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia nr 1307/2013 oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia (Dz.U. 2014, L 181, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2015, L 134, s. 32).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy FD a Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg (państwowym urzędem ds. rolnictwa i środowiska naturalnego Środkowej Meklenburgii, zwanym dalej „urzędem”) w przedmiocie wniosku o przydział uprawnień do płatności z rezerwy krajowej w następstwie pierwszego przyznania uprawnień do płatności podstawowej.

Prawo Unii

Rozporządzenie nr 1307/2013

- 3 Motyw 24 rozporządzenia nr 1307/2013 stanowi:

„Doświadczenia zdobyte przy stosowaniu systemu płatności jednolitych wykazały, że należy zachować niektóre z jego głównych elementów, w tym ustalanie pułapów krajowych w celu zapewnienia, aby całkowity poziom wsparcia nie przekroczył obecnych ograniczeń budżetowych. Państwa członkowskie powinny również nadal stosować rezerwy krajowe lub należy im zezwolić na ustanawianie rezerw regionalnych. Takie krajowe lub regionalne rezerwy powinny być wykorzystywane, na zasadzie priorytetu, do celów ułatwienia młodym rolnikom i rolnikom rozpoczynającym działalność rolniczą uczestnictwa w systemie, a na ich wykorzystywanie należy zezwolić w celu uwzględnienia niektórych innych specyficznych sytuacji. Należy utrzymać przepisy dotyczące przekazywania i wykorzystywania uprawnień do płatności”.

- 4 Artykuł 24 tego rozporządzenia, zatytułowany „Pierwszy przydział uprawnień do płatności”, przewiduje w ust. 1:

„Uprawnienia do płatności przydziela się rolnikom uprawnionym do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia [...]”.

- 5 Artykuł 30 tego rozporządzenia, zatytułowany „Ustanowienie i wykorzystanie rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych”, ma następujące brzmienie:

„1. Każde państwo członkowskie ustanawia rezerwę krajową. W tym celu w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej państwa członkowskie dokonują liniowego procentowego zmniejszenia pułapu dla systemu płatności podstawowej na poziomie krajowym, aby utworzyć rezerwę krajową.

[...]

3. Zmniejszenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie może być wyższe niż 3%, chyba że wymagana jest wyższa wartość procentowa w celu pokrycia jakichkolwiek potrzeb związanych z przydziałem zgodnie z ust. 6 lub ust. 7 lit. a) i b) na 2015 r. lub, w odniesieniu do państw członkowskich stosujących art. 36, na pierwszy rok stosowania systemu płatności podstawowej.

4. Państwa członkowskie przydzielają uprawnienia do płatności ze swoich rezerw krajowych lub z rezerw regionalnych zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć zakłóceń rynku i konkurencji.

[...]

6. Państwa członkowskie wykorzystują swoje rezerwy krajowe lub regionalne, aby przydzielać uprawnienia do płatności na zasadzie priorytetu młodym rolnikom i rolnikom rozpoczynającym działalność rolniczą.

7. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać swoje rezerwy krajowe lub regionalne w celu:

- a) przydzielania uprawnień do płatności rolnikom, aby zapobiec porzucaniu gruntów, w tym na obszarach objętych programami restrukturyzacji lub rozwoju związanymi z odnośną formą interwencji publicznej;
- b) przydzielania uprawnień do płatności rolnikom, aby zrekompensować im określone niekorzystne warunki;
- c) przydzielania uprawnień do płatności rolnikom, którzy nie mogli skorzystać z przydziału uprawnień do płatności na mocy niniejszego rozdziału na skutek działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych;
- d) przydzielania, w przypadkach gdy stosują [oni] art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, uprawnień do płatności rolnikom, których liczba kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych przez nich w 2015 r. zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia [Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549)], które są w ich dyspozycji w dniu ustalonym przez dane państwo członkowskie, który nie może przypadać później niż ustalona przez to państwo członkowskie data zmiany wniosku o przyznanie pomocy, jest wyższa niż liczba uprawnień do płatności, na własność lub w formie dzierżawy, ustanowionych zgodnie z rozporządzeniem [nr 1782/2003] i z rozporządzeniem [nr 73/2009], będących w ich posiadaniu w dniu ostatecznego terminu składania wniosków, który ma być określony zgodnie z art. 78 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia [nr 1306/2013];
- e) liniowego trwałego podwyższenia wartości wszystkich uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej na poziomie krajowym lub regionalnym, jeżeli odpowiednia rezerwa krajowa lub regionalna przekracza 0,5% rocznego krajowego lub regionalnego pułapu dla systemu płatności podstawowej, pod warunkiem że pozostały dostępne wystarczające kwoty na przydziały zgodnie z ust. 6 lit. a) i b) niniejszego ustępu oraz ust. 9 niniejszego artykułu;
- f) pokrycia rocznego zapotrzebowania na płatności, które mają być przyznane zgodnie z art. 51 ust. 2 oraz art. 65 ust. 1, 2 i 3 niniejszego rozporządzenia.

Do celów niniejszego ustępu państwa członkowskie podejmują decyzję, którym wymienionym w nim sposobom wykorzystania nadają priorytet.

[...]

11. Do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:

a) »młodzi rolnicy« oznaczają rolników spełniających warunki określone w art. 50 ust. 2 oraz, w stosownych przypadkach, warunki, o których mowa w art. 50 ust. 3 i 11;

[...]”.

6 Artykuł 31 ust. 1 tego rozporządzenia przewiduje:

„Rezerwa krajowa lub rezerwy regionalne są uzupełniane kwotami wynikającymi z:

[...]

g) w przypadku gdy państwa członkowskie uznają to za niezbędne – z liniowego zmniejszenia wartości uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej na poziomie krajowym lub regionalnym, aby uwzględnić przypadki, o których mowa w art. 30 ust. 6 niniejszego rozporządzenia;

[...]”.

7 Artykuł 35 ust. 1 rozporządzenia nr 1307/2013 stanowi:

„W celu zagwarantowania pewności prawa i wyjaśnienia szczególnych sytuacji, które mogą zaistnieć podczas stosowania systemu płatności podstawowej, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych dotyczących:

[...]

c) przepisów odnoszących się do ustanawiania i obliczania wartości i liczby uprawnień do płatności otrzymanych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych;

[...]”.

8 Zgodnie z art. 50 ust. 2 tego rozporządzenia:

„Do celów niniejszego rozdziału »młodzi rolnicy« oznaczają osoby fizyczne:

a) które po raz pierwszy rozpoczynają działalność w gospodarstwie rolnym jako kierujący tym gospodarstwem rolnym lub które rozpoczęły już działalność w gospodarstwie rolnym w ciągu pięciu lat przed pierwszym złożeniem wniosku w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w art. 72 ust. 1 rozporządzenia [nr 1306/2013]; oraz

b) których wiek w roku składania wniosku, o którym mowa w lit. a), nie przekracza 40 lat”.

Rozporządzenie delegowane (UE) nr 639/2014

9 Motywy 29 i 32 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014 stanowią:

„(29) W art. 30 rozporządzenia [nr 1307/2013] przewidziano obowiązkowe i fakultatywne przypadki przydzielania uprawnień do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej. Należy ustanowić zasady obliczania liczby i wartości uprawnień do płatności, które mają zostać przydzielone w taki sposób, i zapewnić niepodważanie priorytetów ustanowionych w art. 30 ust. 6 tego rozporządzenia przez decyzje, które państwa członkowskie mogą podejmować zgodnie z art. 30 ust. 7 i ust. 10 rozporządzenia [nr 1307/2013]. Podobnie stosowanie art. 30 ust. 6 rozporządzenia [nr 1307/2013] powinno być spójne z art. 24 ust. 6 i 7 tegoż rozporządzenia i z zasadami dotyczącymi szczególnych trudności przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu [...].

[...]

(32) W art. 24 ust. 3–7 rozporządzenia [nr 1307/2013] zapewnia się państwu członkowskiemu szereg możliwości ograniczenia liczby uprawnień do płatności przydzielanych rolnikom. Niektórzy rolnicy mogą w związku z tym posiadać duży odsetek kwalifikujących się hektarów nieobjętych uprawnieniami do płatności, co może prowadzić do przypadków szczególnych trudności, ponieważ niektóre systemy wsparcia pomocnicze w stosunku do systemu płatności podstawowej – w szczególności płatności na rzecz praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska – są oparte na kwalifikujących się hektarach zgłoszonych w celu aktywacji uprawnień do płatności. Należy zatem wyjaśnić, że państwa członkowskie mają możliwość przydzielenia uprawnień do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej, jeżeli rolnik jest w znacznym stopniu dotknięty ograniczeniami, o których mowa w art. 24 ust. 3–7 rozporządzenia [nr 1307/2013]. Ponieważ na niektórych obszarach nie mają zastosowania obowiązki w zakresie zazieleniania lub też wywiązanie się z tych obowiązków na takich obszarach pociąga za sobą jedynie ograniczone koszty, należy dodatkowo zezwolić państwu członkowskiemu na podjęcie decyzji o nieuwzględnianiu takich obszarów przy ustalaniu przypadków szczególnych trudności”.

10 Artykuł 28 tego rozporządzenia delegowanego, zatytułowany „Ustalenie uprawnień do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej na mocy art. 30 ust. 6 rozporządzenia [nr 1307/2013]”, stanowi w ust. 1 i 2:

„1. Do celów art. 30 ust. 6 rozporządzenia [nr 1307/2013] jeżeli młody rolnik lub rolnik rozpoczynający działalność rolniczą ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej, gdy nie posiada żadnych uprawnień do płatności (własnych ani dzierżawionych), otrzymuje on liczbę uprawnień do płatności równą liczbie kwalifikujących się hektarów, które posiada (własnych lub dzierżawionych) na dzień, w którym upływa ostateczny termin złożenia przez niego wniosku o przydział uprawnień do płatności lub zwiększenie ich wartości ustalony przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia [nr 1306/2013].

2. Jeżeli młody rolnik lub rolnik rozpoczynający działalność rolniczą ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej, gdy posiada już uprawnienia do płatności (własne lub dzierżawione), otrzymuje on liczbę uprawnień do płatności równą liczbie kwalifikujących się hektarów, które posiada (własnych lub dzierżawionych) na dzień, w którym upływa ostateczny termin złożenia przez niego wniosku określony w ust. 1, i w odniesieniu do których nie posiada żadnych uprawnień do płatności (własnych ani dzierżawionych)”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

- 11 FD jest „młodym rolnikiem” w rozumieniu art. 30 ust. 11 lit. a) rozporządzenia nr 1307/2013 w związku z art. 50 ust. 2 tego rozporządzenia. Na złożony przez nią wniosek urząd przyznał jej na podstawie art. 24 wspomnianego rozporządzenia, w odniesieniu do roku składania wniosków 2015 i biorąc pod uwagę kwalifikujące się hektary, którymi dysponowała w dniu złożenia wniosku, 32,17 uprawnień do płatności z pułapu regionalnego.
- 12 W dniu 12 maja 2016 r. FD złożyła wniosek o przyznanie jej w roku składania wniosków 2016, jako młodemu rolnikowi, 30,32 nowego uprawnienia do płatności ze względu na to, że powierzchnia jej gospodarstwa rolnego wynosiła wówczas 62,777 ha. Decyzją z dnia 26 stycznia 2017 r. urząd oddalił ten wniosek.
- 13 Decyzją z dnia 24 listopada 2017 r. urząd oddalił odwołanie wniesione przez FD od decyzji z dnia 26 stycznia 2017 r. Organ ten uznał, że nie może przyznać jej nowych uprawnień do płatności na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013 pomimo posiadania przez nią statusu młodego rolnika, ponieważ przyznano jej już uprawnienia do płatności na podstawie art. 24 tego rozporządzenia w odniesieniu do roku składania wniosków 2015.
- 14 W dniu 22 grudnia 2017 r. FD wniosła do Verwaltungsgericht Schwerin (sądu administracyjnego w Schwerin, Niemcy) skargę o stwierdzenie nieważności decyzji urzędu z dnia 26 stycznia i z dnia 24 listopada 2017 r. Twierdzi ona, że może ubiegać się o przyznanie 30,32 uprawnień do płatności na podstawie art. 30 ust. 4 i 6 rozporządzenia nr 1307/2013 lub w każdym razie na podstawie art. 28 ust. 2 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014. Zdaniem FD prawodawca Unii nie przewidział bowiem, że przyznanie uprawnień do płatności na podstawie art. 24 rozporządzenia nr 1307/2013 uniemożliwia ich beneficjentowi ubieganie się o uprawnienia wynikające z art. 30 ust. 6 tego rozporządzenia w związku z art. 28 ust. 2 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014.
- 15 Urząd twierdzi przed sądem odsyłającym, że skargę FD należy oddalić ze względu na to, iż ta ostatnia wprowadza błędne rozróżnienie między rezerwą krajową a pułapem regionalnym, poczynwszy od którego korzystała ona w odniesieniu do roku składania wniosków 2015 z uprawnień do płatności. Z przepisów krajowych dotyczących stosowania systemu wsparcia bezpośredniego wynika bowiem, że zarówno rezerwa krajowa, jak i pułap regionalny stanowią część pułapu krajowego ustalonego dla systemu płatności podstawowej, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1307/2013.
- 16 Tak więc zdaniem urzędu art. 30 rozporządzenia nr 1307/2013 ma na celu umożliwienie rolnikom, którzy rozpoczęli prowadzenie gospodarstwa w trakcie roku i którzy w trakcie 2015 r. nie spełnili warunków określonych w art. 24 tego rozporządzenia, mieć jednak sposobność uzyskania uprawnień do płatności. Przepis ten nie ma natomiast na celu ułatwienia uczestnictwa rolników, którzy skorzystali już z uprawnień do płatności poczynwszy od pułapu regionalnego, ponieważ uzyskali oni już pierwszy przydział uprawnień do płatności na podstawie art. 24 wspomnianego rozporządzenia.
- 17 Ponadto urząd podnosi, że z motywu 29 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014 wynika, iż art. 28 ust. 2 tego rozporządzenia nie ustanawia żadnego prawa do płatności, lecz ogranicza się do określenia sposobu obliczania liczby oraz wartości uprawnień do płatności, które mają zostać przydzielone w sposób obowiązkowy i fakultatywny na podstawie rezerwy krajowej. Ponadto art. 35 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 1307/2013, upoważniający Komisję Europejską do przyjmowania aktów delegowanych, nie pozwala jej na określenie podstawy uprawnienia do płatności na podstawie tego rozporządzenia.
- 18 Sąd odsyłający ma wątpliwości co do tego, czy wykładni art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013 można dokonywać w ten sposób, że stanowi on sam w sobie podstawę prawną roszczenia o przyznanie uprawnień do płatności na rzecz młodych rolników. Sąd ten zastanawia się również nad

zgodnością przyznania młodemu rolnikowi prawa do otrzymania uprawnień do płatności na podstawie art. 30 ust. 6 tego rozporządzenia z obowiązkiem zapewnienia równego traktowania rolników, o którym mowa w art. 30 ust. 4 tego rozporządzenia.

- 19 W tych okolicznościach Verwaltungsgericht Schwerin (sąd administracyjny w Schwerinie) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 30 ust. 6 rozporządzenia [nr 1307/2013] – w danym wypadku w związku z art. 28 ust. 2 [rozporządzenia delegowanego nr 639/2014] – stanowi podstawę dla roszczenia o przydzielenie młodemu rolnikowi uprawnień do płatności na rok składania wniosków 2016 także wtedy, gdy na podstawie art. 24 [rozporządzenia nr 1307/2013] przyznano już temu rolnikowi uprzednio nieodpłatnie uprawnienia do płatności z pułapu krajowego na rok 2015 zgodnie z powierzchnią jego gospodarstwa w tamtym czasie?”,

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 20 Poprzez swoje pytanie sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013, w danym wypadku w związku z art. 28 ust. 2 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014, należy interpretować w ten sposób, że młody rolnik w rozumieniu art. 30 ust. 11 lit. a) rozporządzenia nr 1307/2013 w związku z art. 50 ust. 2 tego rozporządzenia, który uzyskał już na podstawie art. 24 tego rozporządzenia pierwszy przydział uprawnień do wysokości wynikającej z kwalifikujących się hektarów, które zgłosił w czasie składania wniosku, jest następnie uprawniony do otrzymania dodatkowego przydziału uprawnień do płatności z krajowej rezerwy krajowej odpowiadającego dodatkowej liczbie kwalifikujących się hektarów znajdujących się w jego posiadaniu i w odniesieniu do których nie ma on żadnych uprawnień do płatności.
- 21 Tytułem wstępu należy z jednej strony przypomnieć, że w ramach systemu płatności podstawowej to art. 24 rozporządzenia nr 1307/2013 reguluje z reguły zasady pierwszego przydziału uprawnień do płatności dla rolników uprawnionych do otrzymania płatności bezpośrednich.
- 22 Ponadto art. 30 ust. 1 rozporządzenia nr 1307/2013 nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia rezerwy krajowej poprzez dokonanie liniowego procentowego zmniejszenia wysokości pułapu podstawowego systemu płatności na poziomie krajowym. Zgodnie z art. 30 ust. 4 tego rozporządzenia państwa członkowskie przydzielają uprawnienia do płatności ze swoich rezerw krajowych zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć zakłóceń rynku i konkurencji.
- 23 Artykuł 30 ust. 6 tego rozporządzenia przewiduje natomiast, że „[p]aństwa członkowskie wykorzystują swoje rezerwy krajowe [...], aby przydzielać uprawnienia do płatności na zasadzie priorytetu młodym rolnikom i rolnikom rozpoczynającym działalność rolniczą”. Artykuł 30 ust. 7 tego rozporządzenia przewiduje szereg zastosowań pomocniczych, w odniesieniu do których państwa członkowskie „mogą” wykorzystać rezerwę krajową.
- 24 Z drugiej strony należy zaznaczyć, że chociaż art. 30 ust. 11 lit. a) rozporządzenia nr 1307/2013 definiuje młodych rolników jako „rolników spełniających warunki określone w art. 50 ust. 2 oraz, w stosownych przypadkach, warunki, o których mowa w art. 50 ust. 3 i 11” tego rozporządzenia, to postanowienia jego art. 50 inne niż te, o których mowa w art. 30 ust. 11 lit. a) tego rozporządzenia, nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.
- 25 Sprawa w postępowaniu głównym dotyczy bowiem dodatkowego przydziału uprawnień do płatności podstawowych z rezerwy krajowej lub rezerwy regionalnej, które to przyznanie jest uregulowane w art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013.

- 26 Wątpliwości sądu odsyłającego wynikają w szczególności z faktu, że art. 24 ust. 1 tego rozporządzenia, zgodnie z którym „[u]prawnienia do płatności przydziela się rolnikom”, stanowi w sposób bardziej jasny podstawę uprawnienia do przyznania uprawnień do płatności niż art. 30 ust. 6 tego rozporządzenia.
- 27 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału przy dokonywaniu wykładni przepisu prawa Unii należy uwzględniać nie tylko jego brzmienie, lecz także jego kontekst oraz cele regulacji, której część on stanowi (zob. podobnie wyrok z dnia 26 września 2018 r., Baumgartner, C-513/17, EU:C:2018:772, pkt 23 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 28 Co się tyczy w pierwszej kolejności brzmienia art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013, należy zauważyć, że użycie trybu oznajmującego czasu terażniejszego w niektórych wersjach językowych tego przepisu przemawia za wykładnią tego przepisu, zgodnie z którą państwa członkowskie są zobowiązane do korzystania z rezerwy krajowej lub rezerwy regionalnej w celu przyznania uprawnień do płatności młodym rolnikom i rolnikom rozpoczynającym działalność rolniczą. W związku z tym taki obowiązek po stronie państw członkowskich oznacza istnienie uprawnienia po stronie zainteresowanych rolników.
- 29 Ponadto należy zauważyć, że użycie w art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013 wyrażenia „na zasadzie priorytetu” wskazuje na wzajemny stosunek między ust. 6 i 7 owego art. 30. Tak więc jedynie w wypadku, gdy zostaje wystarczająco środków z rezerwy krajowej lub rezerwy regionalnej po priorytetowym przyznaniu ich młodym rolnikom zgodnie z ust. 6 rzeczonego art. 30, państwa członkowskie „mogą” przydzielić fundusze na cele subsydiarne, takie jak wymienione w ust. 7 tego artykułu.
- 30 Z brzmienia art. 30 ust. 6 tego rozporządzenia wynika zatem, że przewiduje on ramy wiążące dla państw członkowskich w zakresie przyznawania w pierwszej kolejności młodym rolnikom uprawnień do płatności z rezerwy krajowej lub rezerwy regionalnej.
- 31 Co się tyczy w drugiej kolejności kontekstu, w jaki wpisuje się ten przepis, należy wziąć pod uwagę odpowiednie przepisy rozporządzenia delegowanego nr 639/2014, które uzupełnia ramy ustanowione przez rozporządzenie w odniesieniu między innymi do podstawowego systemu płatności. To rozporządzenie delegowane zostało przyjęte przez Komisję w szczególności na podstawie art. 35 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 1307/2013, który upoważnia tę instytucję do przyjmowania aktów delegowanych w odniesieniu do zasad dotyczących ustalania i obliczania wartości i liczby uprawnień do płatności otrzymanych z rezerwy krajowej lub rezerwy regionalnej.
- 32 Motyw 29 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014 przypomina, że art. 30 rozporządzenia nr 1307/2013 przewiduje przypadki obowiązkowego i fakultatywnego przyznania uprawnień do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej. Motyw ten stanowi również, że do rozporządzenia delegowanego należy określić zasady ustalania liczby i wartości uprawnień do płatności, które mają być w ten sposób przyznane, uściślając, że priorytety określone w art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013 nie mogą być podważone w drodze decyzji, które państwa członkowskie mogą podejmować na podstawie ust. 7 i 10 tego artykułu.
- 33 W tym względzie art. 28 ust. 2 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014 przewiduje, że gdy – tak jak w niniejszej sprawie – młody rolnik ubiega się o nowe uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej, podczas gdy posiada już uprawnienia do płatności, „otrzymuje on liczbę uprawnień do płatności równą liczbie kwalifikujących się hektarów, które posiada [...] i w odniesieniu do których nie posiada żadnych uprawnień do płatności”.
- 34 Wynika z tego, że w wypadku gdy młody rolnik posiada już uprawnienia do płatności, dane państwo członkowskie jest na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013 zobowiązane do przyznania dodatkowych uprawnień do płatności temu młodemu rolnikowi zgodnie z metodą opisaną w art. 28 ust. 2 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014.

- 35 Ten ostatni przepis sam w sobie nie ustanawia jednak uprawnień do płatności z rezerwy krajowej, ponieważ jedynym celem art. 28 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014 jest wdrożenie zasad dotyczących ustanawiania i obliczania liczby uprawnień do płatności otrzymanych z rezerwy krajowej lub rezerwy regionalnej na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013.
- 36 Należy również zauważyć, że pierwsze przyznanie uprawnień do płatności na podstawie art. 24 rozporządzenia nr 1307/2013 nie wyklucza przyznania takich uprawnień z rezerwy krajowej na podstawie art. 30 ust. 6 tego rozporządzenia.
- 37 Jedyną przesłanką przewidzianą w art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013 dla skorzystania priorytetowego przyznania uprawnień do płatności jest bowiem warunek bycia młodym rolnikiem lub rolnikiem, który zaczyna prowadzić działalność rolniczą.
- 38 W tym względzie w motywie 32 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014 przypomniano, że „art. 24 ust. 3–7 [rozporządzenia nr 1307/2013] zapewnia państwom członkowskim szereg możliwości ograniczenia liczby uprawnień do płatności przydzielonych rolnikom”. Tymczasem wykluczenie dodatkowego przydziału uprawnień do płatności z rezerwy krajowej w następstwie pierwszego udzielenia nie figuruje wśród tych ograniczeń.
- 39 Wynika stąd, że ani z rozporządzenia nr 1307/2013, ani z rozporządzenia delegowanego nr 639/2014 nie wynika, by prawodawca Unii miał zamiar wykluczyć przyznanie uprawnień do płatności z rezerwy krajowej na podstawie art. 30 ust. 6 tego rozporządzenia po pierwszym przyznaniu takich uprawnień na mocy art. 24 wspomnianego rozporządzenia.
- 40 Wykładni art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013 w związku z art. 28 ust. 2 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014 należy zatem dokonywać w ten sposób, że młody rolnik, który posiada już uprawnienia do płatności odnoszące się do znajdujących się w jego posiadaniu hektarów kwalifikujących się do objęcia pomocą i który składa wniosek o dodatkowe przyznanie uprawnień do płatności z rezerwy krajowej, ma prawo do otrzymania dodatkowego przydziału uprawnień do płatności podstawowych odpowiadających „liczbie kwalifikujących się hektarów, które posiada [...] i w odniesieniu do których nie przysługuje mu żadne uprawnienie do płatności”.
- 41 W trzeciej kolejności – taka wykładnia jest zgodna z celem prawodawcy Unii wyrażonym w motywie 24 rozporządzenia nr 1307/2013, zgodnie z którym „krajowe lub regionalne rezerwy powinny być wykorzystywane, na zasadzie priorytetu, do celów ułatwienia młodym rolnikom i rolnikom rozpoczynającym działalność rolniczą uczestnictwa w systemie, a na ich wykorzystywanie należy zezwolić w celu uwzględnienia niektórych innych specyficznych sytuacji”.
- 42 W czwartej kolejności należy przypomnieć, że w odniesieniu do lat składania wniosków następujących po pierwszym roku wdrażania systemu płatności podstawowej przyznanie uprawnień do płatności z rezerwy krajowej jest uzależnione od dostępności środków finansowych w rezerwie krajowej. Artykuł 31 ust. 1 lit. g) rozporządzenia nr 1307/2013 pozostawia bowiem ocenie państw członkowskich możliwość zasilenia rezerwy krajowej w celu objęcia nią przypadków, o których mowa w art. 30 ust. 6 tego rozporządzenia.
- 43 Jeżeli fundusze dostępne w rezerwie krajowej są niewystarczające do zaspokojenia wszystkich praw młodych rolników krajowych, przyznanie powinno nastąpić przy zapewnieniu równego traktowania rolników kwalifikujących się do uzyskania uprawnień na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013 oraz uniknięciu zakłócenia rynku i konkurencji zgodnie z art. 30 ust. 4 tego rozporządzenia.
- 44 Z całości powyższych rozważań wynika, że na zadane pytanie należy odpowiedzieć, iż wykładni art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013 w związku z art. 28 ust. 2 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014 należy dokonywać w ten sposób, że młody rolnik w rozumieniu art. 30 ust. 11 lit. a)

rozporządzenia nr 1307/2013 w związku z art. 50 ust. 2 tego rozporządzenia, który uzyskał już na mocy art. 24 tego rozporządzenia pierwszy przydział uprawnień do płatności do wysokości wynikającej z kwalifikujących się hektarów, które zgłosił w czasie składania wniosku, jest uprawniony następnie do otrzymania dodatkowego przydziału uprawnień do płatności z krajowej rezerwy krajowej odpowiadającego dodatkowej liczbie kwalifikujących się hektarów znajdujących się w jego posiadaniu, w odniesieniu do których nie ma żadnych uprawnień do płatności. Prawo to jest uzależnione od istnienia wystarczających funduszy z rezerw krajowej lub regionalnej. W innym wypadku przydział powinien być dokonany przy zapewnieniu równego traktowania rolników kwalifikujących się do uprawnień na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013 oraz uniknięciu zakłócenia rynku i konkurencji.

W przedmiocie kosztów

- ⁴⁵ Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (szósta izba) orzeka, co następuje:

Wykładni art. 30 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 w związku z art. 28 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia nr 1307/2013 oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia należy dokonywać w ten sposób, że młody rolnik w rozumieniu art. 30 ust. 11 lit. a) rozporządzenia nr 1307/2013 w związku z art. 50 ust. 2 tego rozporządzenia, który uzyskał już na mocy art. 24 tego rozporządzenia pierwszy przydział uprawnień do płatności do wysokości wynikającej z kwalifikujących się hektarów, które zgłosił w czasie składania wniosku, jest następnie uprawniony do otrzymania dodatkowego przydziału uprawnień do płatności z krajowej rezerwy krajowej odpowiadającego dodatkowej liczbie kwalifikujących się hektarów znajdujących się w jego posiadaniu, w odniesieniu do których nie ma żadnych uprawnień do płatności. Prawo to jest uzależnione od istnienia wystarczających funduszy z rezerw krajowej lub regionalnej. W innym wypadku przydział powinien być dokonany przy zapewnieniu równego traktowania rolników kwalifikujących się do uprawnień na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013 oraz uniknięciu zakłócenia rynku i konkurencji.

Podpisy